

Боротьба страйкерів у Меркол вимагає вашої підтримки. Спішіть!

ЗА ПАТРІОТИЗМОМ КРИЄТЬСЯ ЖАДНІСТЬ ДО НАЖИВИ І БРУТАЛЬНЕ МОРДУВАННЯ ТРУДЯЩИХ

Торонто, Онт.

Уряди капіталістських держав напам'юють свій робочий народ патріотизмом. Підчас війни вони звертаються до населення з закличками: "За віру, за царя, за батьківщину!"

Заагітовані такими високими патріотичними кличками робітники ріжних країн йдуть вбивати один одного й своїм життям і кров'ю здобувають ринки збуту для фабрикантів-капіталістів.

Зовсім не так відносяться до патріотизму й патріотичних закликів самі фабриканти, капіталісти, які самі роблять війну. Вони не тільки, що не йдуть бити ворога, а ще допомагають йому вбивати жовнів своєї держави. Так, наприклад, тепер вже є відомим те, що одна англійська фірма виробу військової зброї вивозила зброю через Швецію до Німеччини підчас світової війни і продавала там її за добрі гроші. Канадські компанії вивозили нікель так само до Німеччини через Шве-

цію, а німецькі капіталісти вивозили залізо до Франції через Швейцарію й Голландію, лише в 1916 році вони вивезли його 250,000 тон.

Капіталісти не дивляться, що то "ворог", а ведуть з ним бізнес і заробляють добрі гроші, з яких частину віддають на патріотичну пропаганду, аби люди йшли і билися за них.

З наведених вище фактів видно, що підчас світової війни тою самою зброєю вбивалося то-го салдата на фронті, котру випродував його брат, товариш робітник, вдома. Такий то буржуазний патріотизм. Під покришкою патріотизму ховається буржуазна жадність до наживи, під обороною вітчизни ховається брутальне мордування робітництва. Бути правдивим оборонцем не значить тільки любити свою країну й свій на-рід, а треба любити й боронити усіх пригноблених працюючих кожної країни всього світа від їх агаліного ворога — капіталізму. Волинця.

ВИКОНАВЧА РАДА АФП ПРОПОНУЄ ПИВОМ РОЗВ'ЯЗАТИ ПИТАННЯ БЕЗРОБІТНИХ

Bismarck, Man.

До чого докотилися лідери Американської Федерації Праці, може послужити новинка, яка була поміщена в буржуазній вініпегській газеті "Фрі Прес" з середи, 10 вересня, про те, як ці зрадники пробують розв'язати безробіття в Америці. Новинка ця подана з Атлантик Ситі, в якій говориться, що Виконавча Рада АФП на пропозицію Мартіна Ф. Раєна, який є президентом залізнично-дорожнього братства карменів, погоджується розв'язати безробіття в той спосіб, щоби виробляти пиво 2.75 процентове. Другий такий самий робітничий фейкер Алберт Куглер попірає таку пропозицію і говорить, що коли б виробляли таке пиво, то тоді відстане роботу два мільйони робітників, а фермери будуть мати змогу продати за 65 мільйонів доларів збіжжя.

Шкода тільки, що ця пропозиція не була зроблена перед домініантними виборами в Канаді, а то Меккензі Кінг був би не провадився зі своєю ліберальною партією, а був би мав п'ятак, в якій спосіб розв'язати безробіття в Канаді. Також фермери мали б де збути свою пшеницю, а то дідьки пан Раєн записався зі своїм планом. А хорошиший же це план. Робітництво й фермерство північної Америки може погордитися перед світом, що має таких славних провідників. Виходить, як в казці: пий, гуляй, а все буде добре. Тепер американські робітники знають, що коли хочуть роботи, то мусять пити пиво, й

фермери теж мусять пити, щоби збутися своєї пшениці.

Та з цього є ще одна наука для робітників тих, які ще вірили насліпо цим божкам і слугам капіталу, які побирають тисячі доларів місячної платні, складеної робітниками, і ще в такий спосіб тепер глумляться над безробітними, висмівають їх.

В той час, як класово свідомі робітники борються з буржуазією, щоб усунути буржуазну владу, а з тим і усунути безробіття, в той час, коли десятки тисяч свідомого бойового робітництва і селянства на смерть караються в буржуазних тюрмах, робітничі аристократи з АФП пропонують одним почерком пера усунути безробіття тим способом, що кажуть виробляти більше пива.

Кожний найменш свідомий робітник починає вже розуміти, що так довго, як існує буржуазна влада на чолі з горстою паразитів, яка при помочі приватної власності викликає робітника і смоче з нього останню каплю крові, це може бути мови про усунення цього страшного безробіття. Щоби усунути безробіття, то не пиво треба виробляти, а треба усунути від державних органів тих, що на цьому пиві зароблюють мільйони, його продукуючи. Але буржуазія сама свої інтереси не вміє як так гарно обороняти, як не роблять робітничі проводирі-зрадники.

Там, де буржуазія сама не може дати ради з робітниками, туди вона висилає своїх при-

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ! ЧИ ЖЕРТВУВАЛИ ВИ ВЖЕ НА ДОПОМОГУ СТРАЙКУЮЧИМ У МЕРКОЛ?

Ви знаєте що:

БОСИ НЕ ПОМОЖУТЬ —

ПОЛІЦІЯ НЕ ПОМОЖЕ —

РОБІТНИЧІ ФЕЙКЕРИ ТАКОЖ НІ.

Вони хочуть, щоб майнери з родинами голодували. Лише робітники й бідні фермери можуть і мусять жертвувати на дельти, щоб було де спати! На поживу, щоб майнери не голодували!

Спішіть з допомогою впрод до:

THE WESTERN AREA COMMITTEE W.I.R.

c/o J. Hladun 416—1st Ave., N.E. Calgary, Alta.

Name

Address

City

Amount \$

служників таких, як ріжні Гріни, Райни та Куглери в Америці, МекДоналди, Сновелли й Гендерсон в Англії, Цергі-белі в Німеччині і інші подібні цим соціал-зрадникам по всіх капіталістичних країнах, а ці вже вміють обдурити робітників так, що буржуазія тільки руки зтирає і в кулак сміється. Але прийде час, що робітничі ниви пізнаються на тих фарбованих лисах і підуть боротьбою не тільки проти буржуазії, але й проти цих зрадників і дадуть їм належну заплату.

Що робітництво справиться

з цими фейкерами, це певно. Робітники бувшої царської Росії прогнали від влади таких самих "фейкерів", як американські, забравши владу в свої руки, стали господарями в своїй не панській країні, те саме зроблять й робітники Америки й усього світу.

І хоч ще деякі робітники, засліплені патріотичним дурманом, не добачують цього, то прийде незадовго той час, що й вони прозріють, пізнають, що робітник вродився не на те, щоб бути рабом, а щоб валити старе життя, а на його замість будувати нове. Скіталець.

САМА БУРЖУАЗНА ПРЕСА ДАЄ ВІДПОВІДЬ БІЛОГВАРДІЙСЬКИМ БРЕХАЧАМ НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Капускейскін, Онт.

Читаючи дві пансько-буржуазні репліки, а саме українсько-панський "Канадійський Фармер" і "Курер Польскі", що виходить в Сполучених Державах, я помічав дуже часті напади на Радянський Союз, а Радянську Україну з особіна. В кожному числі нахвалю якесь депешу, подану з такого достовірного джерела, як з Риги або Парижа.

Розуміється, пусті ці вигадки є підроблені штучно рішеннями царських достоянств, котрі по розпаді країни невідомо куди поховалися під підкришки Риг, Парижів і Берлінів і звідтам за ложку саба-чої страви провадять заприданчу роботу, пускаючи в світ якнайліпші ріжного роду "депеші", щоби тим довше туманити робітників, які ще їм вірять.

По більших столицях європейських відбуваються ріжні протирадянські зїзди, маючи на меті обговорювання боротьби з небезпечним для їх маревом, більшовизмом, бо, мовляв, якщо ми не поведемо боротьби, то більшовизм може дуже скоро заволодіти світом, а тоді їхне зверну. Крім таких зїздів капіталісти мають і свої наймитів, які в якнайчорніший спосіб стараються опло-гавлювати країну працюючих, бо ж за підлішу брехню че-кає їх масища нагорода від їхніх вчителів.

От хочби така справа, як голод. Голод — кричать на всі гогоси спродажні агенти, "люди мруть по уницях", "армії дістають по кілька декаграмів мяса денно". І скільки той радянський "голод" не забрав вже жертв в людях? Після висказів отих панських агентів то мабуть з 40% усього Радянського Союзу, других 40% розстріляли більшовики за протирадянську політику (от хочби Ефремова і побра-

тимів його, за яких в нещасній Галичині наперед відправляли панахиди за "вічний упокій"). З того виходить, що в СРСР мало б бути всього 20 процент, то є 32 мільйонів населення замість 160 мільйонів.

А тимчасом статистика каже, що в Радянським Союзі є вже поверх 160,000, 000 людей ріжних народностей. Про оцей "голод" в СРСР хай нам послужать цифри з капіталістичних газет. Вивозить СРСР збіжжя в 30 кораблів тижнево до Європи, 750,000 тон ввіз ячменю до Англії за 3 місяці.

Видко, що тепер панує "голод", але в головах панських наймитів, які, не маючи інших аргументів до брехні про СРСР, страхають працюючих поза межами СРСР голодом і зв'язаною з ним годівлею свині людськими трупами.

Або торговля в СРСР. Після доносень з Риг і Берлінів вже давно умерла. Не думайте що таке доносення видав сам німецький уряд. Де там. Се махінація наймитів капіталу. Коли б торговля занепадала в СРСР, тоді Німеччина або фашистська Італія не просили б більшовиків брати їхні товари на довгоречинцеві сплати. Тим часом, заки більшовики "впадуть чисто" то капіталістичній державі одна наперед одної роблять якнайможливіші уступки в користь СРСР, щоби лиш частинно збути свої товари, а тимчасом хоть поліпшити своє безвихідне положення.

Навіть один американський фахівець-економіст сказав недавно, що Америку може взірвати з економічної кризи лиш один Радянський Союз. Хоч СРСР, це країна піввоєнна, но, всетаки, може позулатися чималими успіхами на полі торговельнім. От хочби, ви-віз вище згаданого збіжжя, та загальний торговельний бі-лянс з Францією за липень, а

яким то Радянський Союз експортував товарів в сумі 33,000, 000 карбованців, а імпортував в сумі 10,000,000 карб.

Або колективізація. Це ж після панської класи і її наймитів "господарська руїна". А тимчасом показується, що сегорічний врожай на колективах на одну третю більший, чим на приватних господарствах. Руїна для капіталістичних торговців і спекулянтів збіжжя, але не для робітників та селян в СРСР. Тому селяни масово вступають в колективи, бо бачуть, що спільною працею при менших навіть зусиллях можна осягнути далеко гарніші користи чим пооди-ноку.

Деңо й про цукор. Гризуться деякі наймити, що в СРСР бракує цукру, бо спроваджує аж з Куби. Спроваджування цукру з-за границі пояснить кожний читач великою консумцією, а не цілковитим браком, як твердять радянські протизники. Радянський уряд робить заходи, щоби цей брак усунути на все, та мати подостатком свого цукру. Мимо того, що в СРСР брак цукру, то як каже статистика з Риму, СРСР займає перше місце з Європи під зглядом цукрового буряка, що до кількості об-шару в гектарах.

І паперовий брак не такий великий. Видко хочби з того, що уряди Сполучених Держав і Канади замовили відразу дерева на суму 4,500,000 доларів. Коли б Радянський Союз відчув брак паперу, то не прий-мавби замовлень заграничних на дерево хочби й тому, що й сам потребує досить паперу для друкування культурно-наукових і політичних праць, зв'язаних з культурно-освітньою п'ятирічкою.

Або антрацит, який прихо-дить в 15 тисячів тон тижнево до Канади та нафта і вуголь, які пробивають собі щораз нові доступи на капіталістичних ринках, свідчать може про "упадок більшовиків"? Коли з одного боку капіталістичні служки горляють, що більшовики впали, їхні хлібодавці на сторінках своєї преси або в своїх промовах признають їм великий поступ за так короткий час. Ніде правди діти. Не можна занепо-дурити пролетарської маси буйними думками, бо ж маси зрозуміли вже і відчувають на практиці капіталістичний лад і її службів — теж визискувачів. Та вони будуть до якогось часу дурити маси, та продовжувати своє гуляще життя доти, доки революціонізована маса не скине ярмо капіталу у всьому світі та не положить кінця о-тим брехням.

Сокіліський.

ФАШИСТСЬКИЙ ТЕРОР У ЛЬВОВІ.

На бетоновому заводі у Львові, після зборів робітників, що слухали доповідь про процес "СВУ" та становили на Радянській Україні, невідомо хто порозкидав листівки КПЗУ. Через кілька годин після цього великий загін поліції прибув до заводу й арештував всіх робітників, які були на зборах. Разом з тим були трюси на квартирах робітників. Після допиту на поліції арештованих випущено.

ПРОЦЕС ПРОТИ 148 ІНДО-КИТАЙСЬКИХ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

В надзвичайному суді міста Таной в Індо-Китаю, почався процес проти 148 учасників революційного руху — членів компартії, а також національно-революційної партії Індо-Китаю. Підсудних винують у праці, що вони виробляли бомби для повстання проти фран-цузької окупації.

ТРИ ДНІ РОБОТИ НА ТРИ МІСЯЦІ ДЛЯ СІМЕЙНИХ РОБІТНИКІВ — ТАКИЙ ЗАНОН ВИЙШОВ У БРЕНТФОРД

Брентфорд, Онт.

Велике безробіття запанувало в нашій місцевості. В Брентфорд тепер вийшов такий закон, що самотньому немає праці ані хліба, (хотят ті що жінки мають не далеко утікли від нас). В Брентфорд на-числяється зараз зареєстрованих на емплоймент офісі о-коло 4,000 безробітних, які сидять без праці близько року, а ще багато є таких, що не ре-гіструються, бо немає потреби. Брентфордська буржуазія зі своїми фейкерами настраши-лась, що така сила безробіт-них й "старається" всякими способами його зменшити. Час до часу дає роботу сімей-ним, вираховуючи, що на 4,000, безробітних дає кожно-го тижня 300 робітникам якесь заняття. Таким способом ко-жному жонатому робітничо-му припадає робити 3 дні на кож-них три місяці. Із того має ви-жити самий робітник і ціла його родина.

З нежонатими безробітними навіть і числитись не хочуть. З фабрик нас понаганяли, ко-ли йдемо до ситі-гол, щоби нам дали працю або хліба, за-раз питають: — А де жінка? На емплоймент офісі те саме можна почути. Виходить, що самотнім робітникам треба аж женитися, щоби дістати 3 дні роботи за 3 місяці. Хотят ми маємо в старім краю жінки, вони про це не хочуть знати.

I. Г.

ПЕТЛЮРІВСЬКІ СЛУЖАЛЬЦІ ГОТУЮТЬ ЩЕ БІЛЬШЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКР. ПРАЦЮЮЧИМ

Торонто, Онт.

Не зважаючи на такі респе-табельні титули, як "black dago" і інші, якими канадій-ська буржуазія частує україн-ських і других чужинських робітників, українські підпанки, що називають себе "самостійни-ками" в липній раз задемон-стрували свою рабську відданість великій канадійській бур-жуазії, аби через те саме мати надію на приємність бути по-гласаними нею і здобути для українських працюючих ще кращі назви, як "black dago" і т. п.

Згідно з повідомленням то-ронтоного часопису "Міл енд Емпаер" з дня 2 вересня конференція цих петлюрівських "самостійників" відбувалася 30 серпня й 1 вересня.

Ця конференція схвалила резо-люцію, в якій говориться, що: Найголовніше засуджується класова боротьба й що украї-нські маси є проти робітничого руху і комуністичних принципів.

Що такі методи, які вжива-ються англійським робітни-цтвом, будуть наслідуватись у-країнським для поліпшення своїх умовин й щоб організува-ти робітництво не для боротьби з панамі, а для порозуміння з ними (себто організація, не для визволення, а для ще більшого поневолення трудящих).

Ось такі запропанчі завдання і гарну роботу виписали, від-крито на програмі свого діяння петлюрівські патріоти!

Українські робітники, що не належать подекуди до тих пан-ських організацій або є їх сим-патиками, повинні відвернутися від свистуницьких петлюрі-ців, бо засуджуючи класову бо-ротьбу, себто оборону робітни-ків перед капіталістами, вони просто нам в очі кажуть:

— Ти Іване працюй, не уно-минайся за ліпшу платню бо-то є класова боротьба й не ро-би нічого за поліпшення умовин праці! Не кажи нічого проти спід ап й проти безробіття! Коли ти страйкуєш, а поліцмен

бе тебе то ти рук не піднось, бо то є класова боротьба, а ми її засуджуємо, себто забороняе-мо.

Одним словом, патріоти за-суджують тільки класову бо-ротьбу по відношенню до робіт-ників, а капіталістам дозволя-ється робити все, що тільки во-ни схочуть, аби втримати Іванів в послузі.

Надаремно наші підпанки по-хвалилися, що українські ма-си йдуть за ними. Кожний ро-бітник може сказати, що це оче-видна брехня. Українські робітничі організації мають де-сятки тисяч членів і величезну більшість симпатиків серед у-країнського робітництва, що стоїть за комуністичними прин-ципами у класовій боротьбі.

Комуністичний принцип не учить вживати методів соціял-зрадників в боротьбі за поліп-шення умовин, не учить стоїти жебраками по бред лаялах й чекати на подачку від Салвей-шев армії або від других таких же самих організацій. Кому-ністична партія учить об'єдну-ватися і спільними силами до-магатися свого, боротися за ви-зволення з-під гнету й визиску. Організуватися треба для ви-звольної боротьби, а не для зго-ди з панамі.

Здається, що петлюрівські патріоти тепер більше заікава-лені в галюванні робітничого руху, як в "будованню Украї-ни". Однак українське робіт-ництво розуміє вже, хто його ворог і демонстративно всту-пить до ТУРФДім і РЗТ чим докаже, що воно є свідоме чле-нство робітничої класи.

Волинця.

ПРИСЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної міс-цевості до другої або перене-ситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте по-віддати зараз нашу адміністра-цію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але краще потріб-но подати і стару Вашу адресу.

ВАША ДИТИНА ЩЕ НЕ ЯВИЛАСЯ В УКР. РОБ. ДІТОЧІЙ ШКОЛІ У ВІННІПЕГУ?

Оце запитання ставить усім батькам-робітникам Вініпегу місцевий Шкілком й Юнацька Шкіляна Упра-ва. Навчання в УРДШколі вже почалося з 2 вересня й є зараз в повному ході. Шкілком розіслав звідомля-ючі писма про відкриття УРДШколи до усіх батьків, членів робітничо-фермерських організацій, однак, да-леко ще не всі вони зголосили своїх дітей до УРДШколи.

Не робіть зла власним своїм дітям, не тримайте їх вдома в той час, як дітвора трудящих Вініпегу вже працює в УРДШколі. Підіть впарі з вашою дитиною й зголосіть її в УРДШколу вже сьогодні.

Так само Шкілком й Юніклуправа кличе усіх украї-нських батьків з-поза наших організацій зголосити їх-ніх дітей до УРДШколи, а за навчання рідної мови й трудяще виховання отих дітей в УРДШколі записують Шкілком й Юніклуправа.

Шкілком й Юніклуправа УРДШколи.